

Statskassens Interesse at løse den stoffevis. Jeg tror nemlig, at man kommer til den for Staten fordelagtigste og den for alle Interesser hensigtsmæssigste Ordning ved at behandle Spørgsmaalet under et, nemlig hele Jærnbanestykket fra Nordre Toldbod ned til Havnegade. Thi derom er jeg enig med den ærede Ordfører og den højtærede Minister, at Spørgsmaalet kan ikke siges at være løst, inden der er tilvejebragt en Forbindelse med den gamle Havn i sin Helhed, altsaa en Ringbane. Det kan gerne være, at de Forhandlinger, som vilde have været nødvendige for at saa det gennemført nu i denne Samling, vilde blive saa betydelige, at der ikke kunde ventes at blive Tid dertil, og derfor antager jeg ogsaa nok, som den ærede Ordfører sagde, at det er nødvendigt at lade Spørgsmaalet hvile til den kommende Samling.

I Anledning af selve Spørgsmaalet om det foreliggende Lovforslags endelige Vedtagelse skal jeg kun sige ganske saa Ord; men jeg vil dog, ligesom den højtærede Minister for sit Vedkommende gjorde ved 2den Behandling, sige et Par Ord om mit Synspunkt ud i Fremtiden. Den højtærede Minister talte ved 2den Behandling til Fremtiden. Han vilde værge sig imod — og deri har den højtærede Minister Ret — at kommende Slægter skulde bebrejde ham, at han, som han sagde, havde staaet med en Plan i Haanden og ordnet Kjøbenhavns Jærnbaneforhold paa en saadan Maade, at det kunde slaa til for mange Mennekealbere, ja, som Ministeren mener, for al Fremtid, og saa lade den falde. Det Standpunkt erkender jeg for at være forsvareligt og fra Ministerens Synspunkt korrekt. Det er fuldt berettiget, at Ministeren tager et saadant Hensyn og virkelig drager Omhu for at være saa forudseende ved Behandlingen af den Slags Spørgsmaal, at en Bebrejdelse for Snævershynethed ikke rammer ham. Men i dette Tilfælde bliver denne Forudseenhed af Ministeren lidt dyr for Statskassen. Men jeg erkender forøvrigt, at til Trods for at det vil blive dyrere er Ministerens Standpunkt dog fuldkommen korrekt, da det er Bevillingsmyndigheden, som giver ham Midler til at hævde dette Standpunkt; men hvad jeg vilde sige til den højtærede Minister, og hvad jeg for Resten har sagt en Gang før, men da det er et Par Aar siden, have ærede Medlemmer naturligvis glemt det, er dette, at den højtærede Minister naar ikke sit Maal. Den højtærede Minister mener at ville flytte Godsbanegaarden ned til Kallebostrand, og det var jo oprindelig Ministerens Hensigt at flytte hele Banegaarden derved, og den

højtærede Minister mente derved at blive Nabo til Kallebostrand paa en saadan Maade, at i Virkeligheden Muligheden for en hvilken som helst Udvidelse i al Fremtid var holdt aaben; men det er saa langt fra Tilfældet, at der ikke kan være Tanke om den allerfjerneste Udvidelsesmulighed der. Saa snart det Etablissement, som Regeringsforslaget i sin Helhed omfatter, er anbragt, saa snart hele Banegaarden er bygget, er der ikke en eneste Kvadratalens Udvidelse mulig, praktisk set. Naar Ministerens hele Plan skal gennemføres — og det vide ærede Medlemmer at jeg mener maa blive Tilfældet inden ret mange Aars Forløb — saa er der ingen anden Mulighed for en fremtidig Udvidelse end at gaa, ikke alene Vest for Gasværkshavnen og lægge Udvidelsen derhen, hvor jeg i Fjor antydede at Godsbanegaarden kunde anlægges, med en Besparelse af 6 Millioner Kr., nemlig Vest for Gasværket — det er det eneste Sted, hvor Ministeren kan komme i Forbindelse med Kallebostrand — men man maa endog gaa 600 Alen Vest for den Biadukt, som skal forbinde Gasværket og den ny Gasværkshavn, kort sagt: gaa 600 Alen længere mod Vest end det, jeg tillod mig at gøre Udvalget opmærksom paa i Fjor, da jeg vaaviste, at der var Mulighed for at tilvejebringe den samme Banegaard, af samme Størrelse og Indretning som nu er foreslaaet, men som de saa vilde have haft med en Besparelse af 6 Mill. Kr. Man vil altsaa komme til, hvis en fremtidig Udvidelse skal finde Sted, ikke alene at gaa saa langt hen, som jeg tænkte, man skulde gaa, men 600 Alen længere, bort fra Byens Centrum, og kun paa den Maade kan den højtærede Minister komme i Forbindelse med Kallebostrand for at sikre en saadan mulig Udvidelse i Fremtiden, som maaste vil vise sig nødvendig. Det kan gerne være, at den aldrig nogen Sinde bliver nødvendig, det er ikke sikkert, og sikkert er det, at hvis man ikke vil flytte hele Banegaarden derhen, bliver den aldrig nødvendig; deri er jeg enig med den højtærede Minister. Jeg staaar dog paa det Standpunkt, at det ikke vil være muligt at undlade at gennemføre hele Flytningen, naar man en Gang er begyndt, og i saa Fald er ingen fremtidig Udvidelse mulig. Jeg vil dernæst tillade mig at sige, at uagtet jeg selvfølgelig ikke staaar med det samme Ansvar som den højtærede Minister, vilde jeg dog alligevel nødig staa som en kortsynet Mand, der fruer sig op til at have en selvstændig Mening om dette store og vigtige Spørgsmaal, her er Tale om, og om hvem man desuagtet med Føje kunde sige, at han ikke